

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Λοιπόν πάλιν ἄς ἔλθωμεν στὸ ὑποκείμενόν μας,
πρὸ πάντων γὰρ νὰ σᾶς εἰπῶ περὶ τῆς ξενιτείας.
Τῆς ξενιτείας ὁ θάνατος πολλὰ ἔν' φαρμακωμένος·
χίλια καλὰ ἂν τὸν κάμνουσιν καὶ ἂν τὸν παρηγορήσουν,
515 ὅλα φαρμάκια καὶ χολὴ τοῦ φαίνονται τοῦ ξένου.
Γυρίζει τὰ ματάκια του νὰ δῆ τοὺς ἐδικούς του
καὶ νὰ ζητήσῃ τίποτας, ὅπου τὸν κάμνει χρεία,
καὶ πάλιν μεταμέλεται, διατὶ δὲν ἐγνωρίζει.
Δακρῦζουσιν τὰ ὀμμάτια του, ραγίζεται ἡ καρδιά του,
520 τὴν μάνα κράζει πάντοτε: «Ποῦ ἔσαι, γλυκεῖα μανίτσα;
Μανίτσα, τὸ κεφάλι μου τὸ πολυπονεμένο
νὰ ἦτον καὶ ν' ἀποσώνετον εἰς τὰ γλυκὰ σου χέρια,
νὰ στάλαξες τὰ δάκρυα σου στὸ πρόσωπόν μου ἀπάνω,
νὰ ἔπιασες τὰ χέρια μου καὶ νὰ τὰ μαλακιάσες,
525 νὰ ἔσκυψες νὰ μ' ἐφίλησες καὶ νὰ παρηγορήθης,
καὶ ταῦτα νὰ ἐπήρασιν ἄγγελοι τὴν ψυχὴν μου».
Λοιπόν, φίλοι καὶ ἀδελφοί, ἀπ' ὅσον γὰρ ἐβλέπω,
τοῦ ξένου τοῦ ἐλεεινοῦ, ὅταν πέσῃ σ' ἀσθένεια,
ὅταν ἀσθενῇ ὁ ἐλεεινός, πικρός, φαρμακωμένος,
530 οὐδὲν τοῦ βρίσκουν ἄνεσιν οὐδὲ παρηγορίαν,
οὔτε μὲ ζαχαρόμελα ποσῶς νὰ τὸν γλυκάνουν,
εἰμὴ νὰ ἔχεν τὴν μάναν του καὶ τὰ γλυκιά του ἀδέλφια,
τὸ τρίτον τὸν πατέρα του βαρῆα νὰ τὸν λυπᾶται,
καὶ δρόσου <νὰ ἔχεν> ἄνεσιν, νὰ ἔχεν παρηγορίαν.
535 Λοιπόν πλέον οὐ δύναμαι τώρα διὰ νὰ γράψω,
ἐκ τὰ φαρμάκια τὰ πολλὰ ὁ νοῦς μου ἐσκοτίσθην.
Παρακαλῶ σας, τὸ λοιπόν, πάντα νὰ μὲ θυμᾶσθε
καὶ νὰ μὲ ἀναγνώθετε ὅσοι ἔστε πειρασμένοι·

- καὶ ὅσοι οὐδὲν ἤξεύρετε τῶν ξένων τὲς πικρίες
- 540 παρακαλῶ καὶ λέγω σας μὴ μὲ κατηγορήτε
ὅτι πολλὰ ἐπαράδειρα καὶ εἶδα τόσες θλίψεις,
εἶδα δὲ καὶ τὰ βάσανα καὶ ἐπαράδειρά τα,
ἔπαθα καὶ παθάνω τα καὶ πάντα τυραννοῦμαι·
αὐτὰ γὰρ ἔχω φόρεμαν καὶ νύκτα καὶ ἡμέρα.
- 545 Διὰ τοῦτο γὰρ ἐπέγραφα καὶ συμπαθήσετέ με,
νὰ ἔχετε βοήθειαν Χριστὸν τὸν βασιλέαν,
τὸν Παντοκράτορα Θεόν, τὸν πάντων ποιητὴν τε.

Γιάννης Μαυρομάτης, «Τα βυζαντινά και μεταβυζαντινά ποιήματα “περί ξενιτείας”», *Neograeca Medii Aevi I. Text und Ausgabe*, επιμ. Hans Eideneier, Romiosini, Κολωνία 1987, σ. 205-217.